

SEZAI KARAKOÇ ŞİİRİNDE “AŞKIN OKUNMAZ KIYILARI”

Orhan SARIKAYA

İstanbul Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı, İstanbul / Türkiye

Anahtar Kelimeler: Sezai Karakoç, İkinci Yeni, aşk, cinsellik, kadın.

ÖZET

Osmanlı Türk mesnevisinin poetikasını oluşturmaya yönelik deneme niteliği taşıyan Victoria Rowe Holbrook'un “Aşkın Okunmaz Kıyıları” adlı eseri, Şeyh Galib'in “Hüsn ü Aşk” mesnevisi üzerinden Cumhuriyet Türkiye'siyle birlikte görmezlikten gelinen, yok sayılan bir duyarlılığın da izlerini sürer. Çağdaş şairlerin kadını ısrarla meta durumuna düşürüp cinsel bir obje niteliği içerisinde algılatma çabalarına karşılık Karakoç da, “Mona Rosa” şiirinden itibaren çok uzaklardan bize aşına gelen ancak dillendiremediğimiz, eski mesnevilerden kalma bir aşk anlayışı ve tasavvurunu şiirlerinde anlatmaya başlar. Nitekim Karakoç, klasik edebiyatımızın çok meşhur mesnevilerinden birisi olan Leyla İle Mecnun'u çağdaş bir yorumla yeniden yazmıştır. Bu çalışmada, Karakoç'un aşk anlayışı ve kadını ele alış biçimş şiirlerindeki örneklerle belirlenirken; şairin düzyazılarındaki örnek metinler aracılığıyla ilgili konu üzerinden İkinci Yeni şairlerine yönelttiği tenkitleri de dikkatlere sunulmuştur.